

Morális kérdések, imádság és elmélkedés: Kereszténység

A fák, mint szereplők és metaforák a Bibliában

A fák nagyon jelentős szerepet kapnak a Bibliában: a fa Isten és az ember mellett a harmadik leggyakrabban előforduló élőlény. Minden jelentősebb személyhez kapcsolható valamilyen fa.

- Noé egy olajfaágat kapott (Teremtés könyve 8:11)
- Ábrahám Mamré tölgyesében ült, amikor megjelent neki az Úr (Teremtés könyve 18:1)
- Mózes a lángoló csipkebokor előtt állt, amikor Isten megszólalt számára (A kivonulás (Mózes második) könyve 3:2-5)

Jézus egy ágaitól és gyökereitől megfosztott fából készült kereszten lelte halálát. A fák és növények szimbolikus szerepet töltenek be a Bibliában.

A fák, Jézushoz hasonlóan nem kérnek, hanem adakoznak egy életen keresztül.

Gyakorlat:

Beszélgessünk róla, hogy milyen támogató szerepet töltenek be a fák az életünkben: életet adnak, szépségük örömmel tölt el, árnyas pihenőhelyet és védelmet biztosítanak, tisztítják a levegőt, gátolják az eróziót, egyes részeik táplálékul szolgálnak számunkra.

Vágjunk ki papírból egy nagyméretű fa alakot és sok papír falevelet. A tanulók írják rá a levelekre a gondolataikat, kívánságaikat, imádságaikat, akár egy konkrét témakörhöz kapcsolódóan – például fenntarthatóság, morális kérdések, stb. – majd ragasszuk a leveleket a fára. A foglalkozás során vagy végén még kiegészíthetik közben felmerült gondolatokkal.

"Doktor, gyógyítsd saját magad"

Beszélgetés: Hogyan reagál a kereszténység a globális kihívásokra?

Cél: hogy a tanulók elgondolkodjanak a következő példabeszéden Máté, 7, 4-5: "Hogy mondhatod embertársadnak, hogy hadd vegyem ki a szemedből a szálkát, amikor a magad szemében gerenda van? Képmutató! Előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, s akkor hozzáláthatasz ahhoz, hogy kivedd a szálkát embertársad szeméből!"

Tevékenység: Vitatkozzunk a következő témákról – facilitáljuk a vitát:

- Régebbi korokban az embert tekintették a világrend középpontjának, amit a korai tudományos nézetek is alátámasztottak.
- Már Kopernikusz, Darwin és társai elkezdték felismerni az élővilág egyedeinek egymásra utaltságát, azonban az emberiség mostanában kezdi szétválasztani ezt az egyetemes moralitást és az egyéni etikusságot.
- A technológia és a túlzott kontroll a természet rombolásához vezet.
- Az Ószövetség az embert a teremtett világ részének tartja, aki azonban tévútra is tévedhet.
- Eltéveldünk? Talán rossz irányba tartunk?

Kereszténység: sáfárkodás

Édenkert: sáfárkodás

Célunk, hogy az Édenkert történetére építve beszéljünk a tanulókkal a sáfárkodás, azaz köznapi nyelven megfogalmazva a felelős gazdálkodás keresztény ideológiájáról.

Gyakorlat:

A tanulók elolvassák a Teremtés könyvének 1:29 versét

„Nézzétek, nektek adok minden növényt az egész földön, amely magot terem és minden fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, hogy táplálékotok legyen.”

A keresztények feladatul kapták Istentől, hogy felelősen gondoskodjanak a Földről. Isten Ádámot és Évát tette meg az Édenkert gazdájává. Beszélgessünk a következő kérdések mentén:

- Ádám és Éva megfelelően gondoskodtak az édenkertről?
- Mit jelképez az alma és a kígyó?

Hasonlítsuk össze a különböző vallások természetszemléletét

Vitassuk meg, hogy a vallások hogyan reagálnak a globális kihívásokra

Cél: A tanulók megvizsgálják a vallások közötti hasonlóságokat és különbözőségeket, különös tekintettel az egyes vallások természetszemléletére.

Tevékenység:

Vezessünk le egy vitát a következő témakörökkel:

- Minden vallásnak van mit hozzátennie a fenntarthatóságról való vitához.
- A kinyilatkoztatott alapvetések a mai világ környezeti krízisének idejében is megállják helyüket.
- Minden alapelv hasonló üzenetet hordoz más-más formában: aggodalom az emberiségért és a világért, amiért felelősséggel tartozunk, illetve, hogy az előttünk élők örökösei vagyunk és felelősséggel tartozunk az utánunk jövőkért.
- Melyik vallásokra jellemző leginkább, hogy felelősséggel gondoskodnak a Földről?

Vallások – játékos tanulás – tanári segédlet

